

Література.

1. Міхеєнко К. С. Особливості управління фінансовими результатами діяльності переробного підприємництва / К. С. Міхеєнко, А. І. Йоненко. // Вісник донецького національного університету, сер. В: Економіка і право, вип. 1. – 2015. – С. 259.
2. Рябенков О.В. Напрями удосконалення політики управління фінансовими результатами промислового підприємства / О.В. Рябенков // Механізм регулювання економіки. – 2012. – №1. – С. 196-203.
3. Наумчук А.В. Сутність та проблеми організації обліку фінансових результатів / А.В. Наумчук, Н. А. Букало // Глобальні та національні проблеми економіки. - 2015. - № 4. - С. 1013-1016. [Електронний ресурс]. - Режим доступу. - http://global-national.in.ua/archive/4-2015/04_2015.pdf
4. Войтов І. М. Управління фінансовими результатами підприємства / І. М. Войтов, Р. В. Луговський // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2014. – № 46. – С. 270.
5. Скалюк Р. В. Економічний механізм управління фінансовими результатами промислових підприємств: теоретичні основи забезпечення функціонування / Р. В. Скалюк. // Економічний вісник Донбасу. – 2011. – № 2(24) – С. 86.
6. Писаренко Т.М. Управлінський облік: сутність, зміст та принципи ведення / Т.М. Писаренко, Н.А. Букало. Вісник Хмельницького національного університету. – Хмельницький, 2010. – № 1, Том. 2. (147). – С. 136-140.
7. Дробишева О.О. Управління фінансовими результатами діяльності промислового підприємства / О.О. Дробишева, А. Рижков // Економічний вісник Запорізької державної інженерної Академії. – 2013. - № 5. – С. 188.

**ПРИЙНЯТТЯ ГОСПОДАРСЬКИХ РІШЕНЬ В УМОВАХ
НЕСТАБІЛЬНОСТІ**

Сечина А. С., студентка

Науковий керівник: Ткачук І. І., к.е.н

Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Аналізуючи і характеризуючи сучасний розвиток суспільства, можна зробити висновок, що складність соціально-економічної взаємодії неухильно зростає. Це призводить до того, що в

організаційно-економічних і соціально-економічних системах пропорційно зростає невизначеність, здатна вплинути на механізм прийняття і реалізації господарських рішень.

Багато підприємств в умовах невизначеності починають скорочувати витрати: знижувати енергоспоживання, скорочувати обсяги виробництва, звільняти співробітників. В таких умовах майбутнє компанії залежить від управлінських рішень, які будуть прийняті керівництвом. Прогресивні, досить стійкі компанії, які турбуються про свій імідж та репутацію, не хочуть йти на такі радикальні заходи і намагаються знайти рішення, які допоможуть не тільки уникнути кризи, а й ефективно скористатися ситуацією, що склалася. Складність полягає в тому, що прийняття управлінських рішень завжди спрямоване в майбутнє, тому, особа що приймає рішення не може точно знати, як будуть розвиватися події, як буде змінюватися ситуація. Тобто, в момент прийняття управлінського рішення наявний значний елемент невизначеності і ризику. А в умовах кризи невизначеність дій збільшується, як і зростає ймовірність ризиків.

Як історична категорія ризик є усвідомленою людиною можливою небезпекою. Це свідчить про те, що ризик пов'язаний з усім ходом суспільного розвитку. Як економічна категорія ризиком є подія, яка може відбутися або не відбутися і призвести до небажаних результатів. У разі здійснення такої події можливі такі економічні результати: негативний, нульовий, позитивний.

Для отримання позитивного результату необхідно провести оцінку ризиків, яка проходить в два етапи:

1. Якісна оцінка ризиків (які ризики впливають на виробничо-господарську діяльність) - дозволяє керівнику відразу зрозуміти, з якими ризиками і в яких сферах діяльності йому доведеться зіткнутися.

2. Кількісна оцінка ризиків - для кожного зафіксованого ризику складається таблиця оцінки ризику на основі даних, отриманих з статистичних, наукових, періодичних джерел, а також на основі особистого досвіду керівників. Дані таблиці оцінки ризику складають таким чином, щоб найбільш повно визначити складові фактори ризику.

Одне з головних правил управлінської діяльності наголошує: не уникаючи ризику, а передбачати його, прагнучи знизити до можливого, нижчого рівня. Це стає можливим завдяки використанню таких методів:

1. Метод перевірки стійкості, який передбачає завчасну розробку сценаріїв для різних варіантів розвитку управлінської ситуації. За кожним сценарієм виконується оцінка показників прибутковості, втрат (збитків) і ефективності.

Проект вважається стійким і ефективним в тому випадку, коли дотримуються інтереси всіх учасників, а несприятливі наслідки компенсуються за рахунок наявних запасів або покриваються страховими виплатами. Граничним значенням проекту вважається те значення, при якому чистий прибуток набуває нульового значення. Одним з методів розрахунку граничного значення проекту є визначення точки беззбитковості.

2. Метод коригування параметрів проекту і економічних нормативів, який заснований на заміні їх проектних значень і економічних нормативів на очікувані. Даний метод реалізується за допомогою виконання наступних операцій:

а. Збільшення тривалості всіх робіт із реалізації проекту на середню величину можливих тимчасових затримок;

б. Збільшення вартості проекту на величину, обумовлену можливими помилками розробників проекту, перегляд управлінських і технічних рішень в процесі реалізації проекту, а також іншими непередбаченими витратами;

с. Облік таких несприятливих чинників реалізації проекту як непередбачені збої в роботі обладнання, порушення технології при виконанні робіт, зрив графіків поставки сировини і матеріалів, штрафи та інші санкції за порушення договірних зобов'язань;

д. Включення до складу витрат можливих втрат від незастрахованих видів ризику;

е. Збільшення норми дисконту і необхідної внутрішньої норми прибутковості на випадок погіршення фінансової ситуації.

3. Метод формалізованого опису ситуації невизначеності, який є найбільш точним із розглянутих методів. Він включає наступні етапи:

I. Формалізоване уявлення умов реалізації проекту, витрат, результатів і показників ефективності його реалізації;

II. Перетворення описаних на першому етапі показників проекту в інформацію про можливості окремих умов, показників ефективності або інтервалах їх можливих змін;

III. Розрахунок показників очікуваної ефективності проекту в цілому [1, с. 19].

Реалізація розглянутих методів дозволяє менеджеру подолати умови невизначеності при розробці і прийнятті управлінське рішення,

перевести його в розряд ситуацій ризику з відомою ймовірністю настання тих чи інших подій в процесі розробки і реалізації управлінського рішення.

Таким чином, навіть в період кризи і невизначеності у кожного підприємства є можливість не тільки існувати в умовах беззбитковості, а й розвиватися за рахунок уміння керівника оцінювати ситуацію, що склалася, застосовувати методи оцінки ризиків і приймати правильні господарські рішення.

Література.

1. Клименко С.М., Дуброва О.С. Обґрунтування господарських рішень та оцінка ризику / С.М. Клименко, О.С. Дуброва. – К.: КНЕУ, 2014. – 272 с.
2. Донець Л.І. Обґрунтування господарських рішень та оцінювання ризиків / Л.І. Донець. – К.: ЦУЛ, 2012. – 472 с.

НАПРЯМИ СТАБІЛІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ СТРАХОВОГО РИНКУ

Трояк Я. О., студентка

*Науковий керівник: Захарченко В. І., д.е.н., професор
Черкаський державний технологічний університет*

В умовах сучасного світового розвитку економіки відбувається зростання значення страхування як механізму фінансової стабілізації, засобу підвищення якості життя населення та забезпечення безперервної виробничої діяльності підприємств в умовах нестабільної економіки, акумуляції грошової маси, джерела довгострокових інвестицій в економіку.

Новий етап розвитку світового страхового ринку характеризується процесами інтернаціоналізації і глобалізації. Ознаками глобалізації є прискорення концентрації страхового капіталу, зменшення кількості страховиків і перестраховиків на національних страхових ринках, активний процес злиття страхових компаній різних країн. У сучасній страховій діяльності беруть участь численні міжнародні страхові і перестрахові організації, що володіють розвинутою мережею філій, дочірніх компаній і представництв у різних країнах світу. Саме ці організації є визнаними лідерами сьогоденного ринку.